

«ДІПРОЗВ'ЯЗОК» Український інститут з проектування засобів та споруд зв'язку — галузева установа з проектування комплексної телекомунікаційної та інформаційної інфраструктури. Підпорядк. Держ. департаменту з питань зв'язку та інформатизації Міністерства транспорту та зв'язку України. Засн. 1940 в Києві як Укр. відділ. Всесоюз. тресту з проектування споруд зв'язку «Зв'язокпроект». Від 1951 — Київ. відділ. інституту «Діпрозв'язок» Міністерства зв'язку СРСР, від 1972 — інститут «Діпрозв'язок-3», від 1991 — сучасна назва. Від 2000 — ВАТ. Осн. напрями діяльності: розроблення ген. схем побудови та розвитку міжнар., міжміських, міських і зонних телекомунікацій. мереж України; розроблення проектно-кошторис. документації на будівництво споруд зв'язку та засобів інформатизації — міжнар., міжміських, міських, відомчих АТС, Call-центрів для різних операторів і відомств; магістрал., внутрішньозонних, місцевих кабел. ліній зв'язку; мор. кабел. магістралей і кабел. ліній технол. зв'язку різних відомств; мереж підтримки СКС № 7, синхронізації, управління; мереж PDH, SDH та ATM; технологій DWDM; мереж абонент. доступу та вузлів доступу до мережі Інтернет; захисту споруд зв'язку від небезпеч. електромагніт. впливу, корозії та ударів блискавки; систем енергопостачання та електроживлення; тех. будівель об'єктів електрозв'язку та засобів інформатизації; системи пожеж. та охорон.

сигналізації; мереж транкінгового, стільникового радіотелефон. зв'язків, персонал. радіовиклику, радіорелей. ліній зв'язку; структурованих кабел. систем; систем тех. та криптограф. захисту інформації; розроблення та виготовлення засобів зв'язку та інформатизації спец. призначення; розроблення нормат. документів у галузях зв'язку та інформатизації; н.-д. роботи; наук.-тех. експертиза. За проектами Інституту побудовано та введено в експлуатацію: первинна мережа ВАТ «Укртелеком», у яку входять міжнар. волоконно-оптичні лінії зв'язку «Північ», «Південь», «Захід», «Схід», «Дніпро-Донбас», «Таврія», «Вуглик», «Січ», «Буковина» та ін.; сучасні цифр. міжміські АТС для всіх обл. центрів і АР Крим; сучасні цифр. АТС на сотні тисяч номерів для ВАТ «Укртелеком» та операторів різних форм власності; мережі провід. операторів мобіл. та транкінгового зв'язків; корпоративні мультисервісні мережі різних мін-в і відомств; низку засобів зв'язку та інформатизації спец. призначення. Загалом за період існування «Д.» за його проектами побудовано численні об'єкти міжнар., міжміського та місц. зв'язків не лише в Україні, а й в усіх союз. респ. СРСР, а також у країнах Азії та Близького Сходу. Серед провід. фахівців — **В. Горицький**, О. Післегін, А. Кулеша, Г. Дилько, Є. Цацко, Г. Бондаренко. Голова правління — **В. Горицький** (від 2001).

І. В. Вакуленко

Бібліографічний опис:

Діпрозв'язок, Український інститут з проектування засобів та споруд зв'язку / І. В. Вакуленко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-26483>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).